

Rămâi cu bine

Lorena Craia

În liniștea luminilor curate
Se zbate o copilă fără gând,
Iar pasul ei, cu frunza tremurând,
Spre moarte ar avea întâietate.

Mai trece o egretă, când și când,
Cu aripi sângerând de greutate,
Sub streșine de case-abandonate,
Obrazul i se pierde-n soare blând.

„Rămâi cu bine”, spuse ea smerit.
Întunecimea stelelor puține,
Pe casa ei cea nouă de granit,

Adulmecă pământul părăsit;
Se-aude un ecou... „Rămâi cu bine”...
Copila parcă nici n-ar fi murit.

3-4 martie 2018, Constanța